

תת"ע 5304/06/17 - מדינת ישראל נגד אנואר סוף

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5304-06-17 מדינת ישראל נ' סוף
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד ליאור דוד
ועו"ד יאנה רודמינסקי

המאשימה

נגד

אנואר סוף באמצעות עו"ד סולימאן עאמר

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. הנאשם, מר אנואר סוף (להלן - "הנאשם"), הואשם כי הרשה לנהוג ברכב, לאדם שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961.

2. מטעם התביעה העיד השוטר צחי תורג'מן (להלן - השוטר תורג'מן).

כן הוגשו:

ת/1 - הדו"ח שערך השוטר תורג'מן.

ת/2 - הודעת הנאשם תחת אזהרה.

ת/3 - דוח פעולה.

ת/4 - דוח עיכוב.

ת/5 - תיאור מצב הרכב בעת תפיסתו.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

עמוד 1

3. הטענה העובדתית קשורה לדוח 12200803646. בהתאם לדוח, ביום 25.5.17, בסמוך לשעה 17:15, הרשה הנאשם לאחר לנהוג ברכב המנועי שברשותו, "רכב תפעולי", מסוג "ימהה", בכביש פנימי ביאנוח.

טענות הצדדים בקצרה

4. התביעה טוענת כי הנאשם הרשה לבנו, קטין בן 14, לנסוע ברכב מנועי, המצריך רישיון נהיגה, בהיותו בלתי מורשה לנהוג ברכב.

ההגנה, לעומתה, טוענת כי המאשימה לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח כי הרכב בו נסע בנו של הנאשם הוא בגדר "רכב", כהגדרתו בפקודת התעבורה. כל עוד לא הוכח זאת, הנאשם לא ביצע כל עבירה ויש לזכותו.

גדר המחלוקת

5. אין מחלוקת בין הצדדים כי בנו של הנאשם נהג ברכב. קיימת מחלוקת באשר לסוג הרכב בו נהג. התביעה טוענת כי נהג ברכב מנועי וההגנה טוענת מנגד כי כלל לא הוכח כי הרכב הוא רכב מנועי.

הכרעה

6. כתב האישום ייחס לנאשם עבירה על פי סעיף 10(ב) לפקודה, לפיה, הרשה לנהוג ברכב שבבעלותו לאדם שאינו מורשה לנהיגה.

פקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), מגדירה רכב (סעיף 1 לפקודה) ככזה "הנע בכוח מיכני" (או כזה הנגרר על ידי רכב או בהמה).

7. השאלה שעלינו לענות עליה היא האם המאשימה הוכיחה כי הרכב בו נסע בנו של הנאשם עונה להגדרת "רכב" שבפקודה, ובמילים אחרות, האם הוכח כי הרכב בו נהג הוא רכב "מנועי".

אפנה תחילה לראיות שבתיק.

הראיות בתיק

הדוח

8. בכתב האישום צוין כי עסקין ב"רכב תפעולי", מסוג "ימהה".

רכב תפעולי, כהגדרתו בסעיף 95 א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), הוא "רכב כמשמעותו בפקודה".

הווה אומר, שעל המאשימה להוכיח ראשית כי הרכב התפעולי המוזכר בכתב האישום, עונה להגדרת "רכב" שבפקודה, ובמילים אחרות, נע בכוח מיכני (או נגרר על ידי רכב או בהמה, דבר שכלל לא נטען בעניינו).

עדות השוטר תורג'מן

9. בדוח הפעולה שערך השוטר תורג'מן (ת/3) ציין כי הבחין בבנו של הנאשם נוהג ב"רכב תפעולי". במסמך של תיאור מצב הרכב בעת תפיסתו (ת/5) ציין "רכב תפעולי" מסוג "ימהה", בעל שמושת, פגושים, מפתחות. לעניין כמות דלק במיכל נרשם "לא נבדק".

בחקירתו הנגדית כשנשאל האם בדק האם יש לרכב מיכל דלק, השיב: **"לא, זה לא תפקידי"** (עמ' 4 לפרו', ש' 20). כשנשאל האם בדק אם יש לרכב מצבר, השיב: **"לא, לא תפקידי"** (עמ' 4 לפרו', ש' 29). כשנשאל כמה דוושות יש לרכב, השיב: **"כרגע אני לא יכול להגיד"** (עמ' 4 לפרו', ש' 31). כשנשאל האם יכול למסור את מידות הרכב, השיב: **"בוודאי שלא"** (עמ' 5 לפרו', ש' 1).

כשנשאל לגבי מבנה הרכב, השיב: **"רכב בצורה מלבנית. 4 גלגלים. הגה עגול. הספסל קדימה"** (עמ' 6 לפרו', ש' 12). כשנשאל האם יוכל לתאר את הנסיעה לתחנה, השיב: **"נסיעה כמו ברכב אוטומט, אך ללא הילוכים"** (עמ' 6 לפרו', ש' 16). כשנשאל לגבי מהירות הנסיעה השיב: **"מהירות אטית. לא יכול להגיד לך בקמ"ש"** (עמ' 6 לפרו', ש' 23).

עדות השוטרת שני לוקסנבורג

10. במזכר שערכה לוקסנבורג (ת/6) ציין לגבי הרכב כי מדובר ב"רכב תפעולי". כך גם מסרה בעדותה (עמ' 6 לפרו', ש' 31). כשהתבקשה לתאר בחקירתה את הרכב מסרה: **"אני זוכרת שזה היה רכב תפעולי. לתאר אותו לא יכולה, אני זוכרת שזה היה רכב תפעולי, לא רכב רגיל שאנו נוהגים בו יום יום. זה רכב שמשרת בד"כ לעבודה"** (עמ' 7 לפרו', ש' 8-9). ובהמשך: **"מדובר ברכב 4 גלגלים. רכב שמוביל בד"כ ומשתמשים בו בד"כ למקוות עבודה, באטיליזים, מוביל סחורה"** (עמ' 7 לפרו', ש' 18-19). כשנשאלה האם היא יודעת אם יש לרכב מצבר או מנוע, השיבה בשלילה (עמ' 8 לפרו', ש' 3-6). כשנשאל לגבי מספר הדוושות, השיבה: **"אין לי מושג. לא הסתכלתי בפנים"** (עמ' 8 לפרו', ש' 8). בחקירה חוזרת מסרה כי הרכב מצריך רישיון נהיגה (עמ' 8 לפרו', ש' 14).

הודעת הנאשם

11. הנאשם נשאל בהודעתו (ת/2) האם "הרכב התפעולי" שייך לו והשיב בחיוב. כשנשאל האם ידוע לו כי לבנו אסור לנהוג ברכב, השיב בחיוב. כשנשאל האם ידוע לו כי הרכב מצריך רישיון נהיגה מסוג B השיב בשלילה וכשנשאל האם שלח את בנו ברכב להביא בשר, השיב בחיוב ומסר כי הבן נג דרך כלל בעבודה.

האם הוכח כי הרכב הוא "רכב" כהגדרתו בפקודה?

12. במסמכים שערכו עדי התביעה, לרבות, הדוח (ת/1), דוח הפעולה של השוטר תורג'מן (ת/3), תיאור מצב הרכב בעת תפיסתו (ת/5) והמזכר שערכה השוטר לוקסנבורג (ת/6) צוין כי הרכב הוא "רכב תפעולי". לא צוין האם הרכב הוא כזה הנע בכוח מיכני. העובדה שלרכב יש שמשות, פגושים ומפתחות, כמתואר במסמך המתאר את הרכב בעת תפיסתו (ת/5), אין בה כדי להצביע על היות הרכב רכב ממונע.

כשהתבקשו העדים בעדותם לתאר מהו אותו "רכב תפעולי", מסרו תיאור כללי, כגון, "רכב מלבני", "4 גלגלים" וכשנדרשו לענות האם לרכב יש מצבר או דוושות, השיבו בשלילה.

בכל אלה אין כדי לענות על השאלה המכריעה - האם אכן עסקין ב"רכב".

13. גם הודעת הנאשם (ת/2) אין בה כדי להועיל למאשימה שהרי הנאשם לא נשאל בשום מקום האם הרכב הוא רכב הנע בכוח מיכני. הוא נשאל האם "הרכב התפעולי" שייך לו, האם ידוע לו שזה מצריך רישיון נהיגה והאם ידוע לו שלבנו אסור לנהוג ברכב. בכל אותן שאלות אין כדי לענות על השאלה המרכזית - האם מדובר ב"רכב", כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה.

14. יתירה מזאת, לא הוגשו צילום של הרכב, או חוות דעת מומחה לעניין הרכב, והיותו רכב ממונע אם לאו.

17. יצוין כי השאלה האם מדובר ב"רכב תפעולי" אם לאו, אינה רלוונטית. כל רכב יכול להפוך ל"רכב תפעולי" (ראה לעניין זה **פל (חי') 3204-06-15 מדינת ישראל נ' גריס מאיו** (7.9.18)) (להלן - עניין מאיו). רכב, כמשמעו בסעיף 1 לפקודה, הופך ל"רכב תפעולי", מקום שבו ניתן היתר להפעלתו באיזור רכב תפעולי (סעיף 95 לתקנות).

18. השאלה הרלוונטית לענייננו, כאמור, היא האם מדובר ב"רכב", כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה.

אך זאת לא הוכח בפני.

19. יוער, כפי שצוין בעניין מאיו, כי גם לו היתה המאשימה מוכיחה את עובדת היותו של הרכב "רכב" במובן הוראות סעיף 1 לפקודה, הרי שעדיין, על מנת לייחס לנאשם עבירה על פי סעיף 10(א) לפקודה, היה עליה להוכיח כי אין המדובר בקלנועית, כהגדרתה בסעיף 1 לתקנות. כאשר נהיגה בקלנועית, לאור הוראות סעיף 39ט לתקנות, פטורה מחובת רישיון נהיגה.

20. במצב דברים זה לא הוכח כי הרכב בו נהג בנו של הנאשם הוא "רכב", כמשמעות המונח בסעיף 1 לפקודה, ולא הוכח כי נהיגה עליו מצריכה רישיון נהיגה, על פי הוראות סעיף 10(א) לפקודה.

21. בנסיבות האמורות החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סוף דבר

371

122. נוכח האמור מעלה, הרי לא הוכח כלל כי הנאשם הרשה לאדם אחר, שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, לנהוג ברכב שבבעלותו. אשר לכן החלטתי לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשע"ט, 29 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.